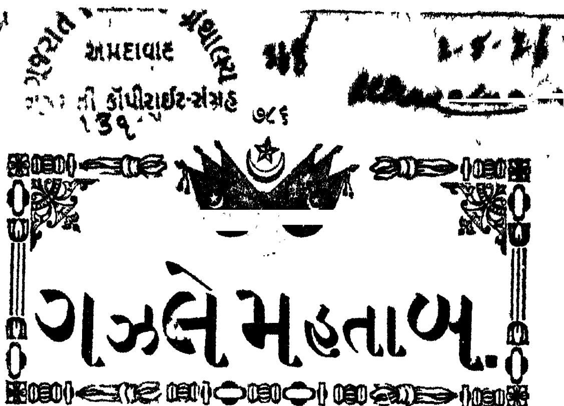

ગઝલે મહતાબ.

ગઝલે-અકબર-તર્જે, ગઝલ-કવ્વાલી—

જબ બાગે જહાંકે માલીને, કી દેખા ભાલી ફુલોકી,
એક ફુલ ઇન્મેસે છાંટલીયા, થી જીતની ડાલી ફુલોકી.
વો ફુલ અરબકે ગુલશનકા, સબ ફુલો સે ખુસબો વાલા,
જીસ્સે ખીલ કર ઇસ આલમમે, એકશાન નીકાલી ફુલોકી.
ઇસ ગુલકા મોહમ્મદ નામ હુવા, જીસ્સે તાઝા ઇસ્લામ હુવા,
શાખ કાટી કાટોંકી, બેલ ઇસ્ને ડાલી ફુલોંકી.
ઇસ્કીહી મેહેક્સે મેંહકી હે ઇસ્કી હી ચમક્સે ચમકી હે,
હે જીત્ની નગહત ગુંન્ચોં કી, હે જીત્ની લાલી ફુલોંકી.
હે રશ્કે જીગરકે જખ્મોંકો હસરત હે દીલકો દાગોંકી,
રોઝેપે રોઝે ચડતે હે, ક્યા શાન હેં આલી ફુલોંકી.
તે બાકા માલી કહેલાઉ, રોઝેપે ચડહાનેકો આઉં,
એક હાતમેં ગજરા કલીયોંકા એક હાતમેં ડાલી ફુલોંકી.
જન્નતસે ઇસે ક્યા નીસબત હે, યે મેરે ગુલકા રોઝા હે,
વ્હાં રંગ જુદા હે પત્તોકા, હ્યાં શાન નીરાલી ફુલોંકી.

હેં જીત્ને કરમ ખલકતકે લીયે, વો ખાસ હે ઉમ્મતકે લીયે,
પત્તો મેં પત્તી **રેહમતકી** થાલોં મે થાલી ફુલોંકી.
યે મદ્દહા શરાયે **હઝરત** હે ઇસિસે ઇસ્કો કયા નીસબત **હે,**
અકબર મતવાલા મૌલાકા. બુલબુલ મતવાલી ફુલોંકી.

બ્યાને મોહબ્બત–તર્જે–ગાયન—

છોટી બડી સુઇયાંરે જાલીકા મેરા કાઢ્ડના,
એક સુખ પાયા મયને અમ્માકે રાજમે—**અમ્માકે રાજમેં.**
સાથ **સહેલીયાંરે** ગુડયોંકા મેરા ખેલના–છોટી,
એક સુખ પાયા મયને **અમ્માકે** રાજમે—**ભૈયાકે રાજમેં.**
ગોદ **ભતીજારે** સૈડકો પે મેરા ખોલના–છોટી,
એક દુખ પાયા મયને **સાસકે** રાજમે—**સાસકે રાજમેં.**
આધી આધી રાત ચક્કીકા મેરા પીસના–છોટી.
એક દુખ પાયા મયને **નનંદકે** રાજમે—**નનદકે રાજમેં.**
ગીલાસીલા અધનરે ચુલેહકા મેરા ધોકાના- છોટી.
એક દુખ પાયા મયને **સુસરકે** રાજમેં—**સુસરકે રાજમેં.**
નીચા ઉંચા ઘુંઘટ શરમોસે મેરા બોલના–છોટી.
એક સુખ પાયા મયને **દેવરકે** રાજમં—**દેવરકા રાજમેં.**
છોટી મોટી પેચકરે બીયોં કા મેરા ગુંદહના–છોટી.
એક સુખ પાયા મયને **સૈયાંકે** રાજમે—**સૈયાંકે રાજમેં.**
આધી આધીરાત બાંગોંકા મેરા ટહેલાના–છોટી.
એક દુખ પાયા મયને **સૈયાંકે** રાજમે—**સૈયાંકે રાજમેં.**
સૈંયા હૈ નાદાન મેરા યેહી તો મારા ઝેકના–છોટી.

નઇ ગઝલ–કવ્વાલી–ચાંદસી સુરત.

જબ દીલે કાદીર મય આયા સીફત સનાઅત દે ડીખા,
નુર અપને નુરસે એક સીમત થોડા કર દીયા.

વો નુન બે નુકતા અલીફ મેં જબકે શામીલ કરદીયા,
મીમ સાલીમ બન ગયા મહબુબ અપના લીખ દીયા.
લફ્જે હુરફે મીમસે મહબુબકા દેકર ખીતાબ,
તખ્ત હુરફે બે બનાકર જલવે આરા કરદીયા.
મીમસે મકના ગીરાકર નુન સેડાલા નકાબ,
ઓર ખુદાકો હરલેઝાં બ સકલાં જલવે આર કરદીયા.
લામ લયલા બનકે બેઠા મીમ કો મજનુ લીખા,
જઝબે ઉલફત અપની દેકર ઉનકો રૂસવા કર દીયા.
મે કરીશ મા કાફસે કાદીરને કુદરત કા દીખા,
દોનુ આલમ મે ગોયા ઝાહીર તમાશા કર દીયા,
વાહ વાહ સદ રહેમતશ તુમકો બહાદુદ ખાકપા.
રાજે બીસમીલ્લાહ તુમને આશ કારા કર દીયા.

દાગે-અહમત-કવ્વાલી.

હય અગર ઈશ્કે અહમદ ભડકતા હુવા,
ન ફીર દરબદર મે ભટકતા હુવા.
વો પાલા મોહબ્બે મહોબતકા મુજે જોશ રહે,
ફીર ન મુશાકી તરાહ મુજકો કભી હોશ રહે.
પીયા કોઈ સાગર ઝલકતા હુવા,
મદીનેમે અગર મેરા સફરયું હોતો બહેતર હો.
ગીરેબા ચાક હો મેરા નતકીયા હો નબીસ્તર હો.
ચલુ સબઝે ગુમંબદ કો તકતા હુવા,
અદા હો સુક યે કયું કર તેરે એહશાન બેહદકા,
ન રખ્ખા પાશ લીએ અલ્લાહને સાયા તેરે કદકા.
ન રહે જાય કાંટા ખટકતા હુવા.

એહ હસરત હય યેહ અરમાં હય–યેહી હય આરજુ દીલકી,
રહે દાગે—અહમદ ચમકતા હુવા.

ગઝલ–"હોને તો દો."

મહેરબાં હો જાયગે દરદે જીગર હોને તો દો.
ખુદ ચલે આયે ગે નાલોં મે અસર હોને તો દો.
જાને જહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલદી હે ક્યા,
રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઓર કત્લ હોગે સેકડો,
ઉનકી મહેફીલ મે જરા તીરછી નજર હોને તો દો.
ખાક ઉડાતે આએગે મેરી લહદ પર દેખના
મેરે મરને કી જરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

નઇ ગઝલ–કવ્વાલી.

ગોસ આજમકા જહાંમે ક્યા સખી દરબાર હય,
ઓલયા જીતને હય સારે સબકા વો સરદાર હય.
મોમીનો દીલસે સુનો યે જ દદો અજમદકા પતા,
ફાતમા દાદી હય દાદા હયદરે કરરાર હય.
આપકા હયગા કદમ સબ ઓલીયાં કે દેશ પર,
ઉનકે કાંધે પર કદમ લો અહમદે મુખતાર હય.
માર ઠોકર જીલાએ ઉસને લાખો મુરદગા,
એહ વીલાયત આપકી દુનીયામે સબ ઇઝ દાર હય.
જો કોઈ હો જાનો દીલસે આપકે ઉપર નીસાર,
હય યકીં દોનો જહાંમે ઉસકા બેડા પાર હય.
સીદક દીલસે હય યેહ બદલુ બી ગુલામોને ગુલામ,
દસ્તગીરી રોઝે મહેસરમે તેરી દરકાર હયે.

નઈ ગઝલ—તર્જે—કવ્વાલી.

જો દદાને શાહ પર નજર જાએગી, નીગા હોસે બીજલી ઉતર જાએગી.
દીખા દોગે અગર તુમ ખ્વાબમે ઉશ રૂહે અનવરકો,
યકી હય ચેન આ જાએગા કુછ દીન ઓર મુઝતરકો.
તબીયત હમારી ઠયર જાએગી.
તન હાનો કબ્રમે ભી ન હુગા તેરા ગમ હોગા,
ભુલા લાગે **મદીને** મે તો અય સાહા કરમ હોગા;
ગુજરને કો યહાં ભી ગુજર જાએગી.
અગર સબ્રકે ભી ભુલવાયા નહી ઈશ્કો **મદીને** મે,
તડપતાહી રહેગા રાત દીન દીલ ઈસકા સીનેમે;
બહે ઉમ્ર ભર ચશ્મ તર જાએગી.
કોઈ દીનકી હય ફુરકત ફીર ન યે દુખ દર્દગમ હોગે,
ખુદા ચાહ તો એક દીન દેખના જન્નતમે હમ હોગે·
ભલા હમસે બચકર કીધર જાએગી.
હમારે પાસ ઈસીના કે સીવા આમાન ઓર ક્યા હય,
મુઝે હય ખોફ જિસ દીન કા કેજો લાખો બરસકા હય;
મહાંકા તો કયા હય ગુજર જાએગી.

નઈ—ગઝલ—કવ્વાલી—

ઉનપે આશિક હો કે અપને ઝીંદગી બરબાદ કી,
ખુદ ફસી ફન્દે મે **બુલબુલ** કયા ખતા **સૈયાદ** કી.
જુલમ બેહદ કરદીયે તાકીદ હે જલ્લાદ કી,
કાટ ડાલુંગા ઝબાં તુને અગર **ફરયાદ** કી.
ઈસ મહોબ્બતકા બુરા હો દમ લબો તક આ ગયા
શીરીં બનકર ફુંક ડાલી કબ્ર તક **ફરહાદ** કી.

આબ બહેગા ખુન ઇસ કુચેમેં જાના ઇસ કદર,
સુર્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી જલ્લાદ કી.

ગઝલે—"હમ્દ."—તર્જે-કવ્વાલી.

જાવે હો કહાં જાને જહાં, અભી દીલ તો હમારા ભરા હી નહી.
અભી બોસએ લબ તો મીલાહી નહી, અભી ગુનચએ દીલ તો ખીલાહી નહી.
કબ તલક ભલા ગમ ખાયે કોઈ, કીસ તરહાન જાનસે જાએ કોઇ.
ઉસે ખાક ભલા સરજાએ કોઇ, ઉશ બુતકો તો ખૌફે ખુદાહી નહી.
ક્યું હસ્તા હૈ મેરે રોને પર, નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે ડર,
તુ કયા જાને હાલતે દરદે જીગર, તુને દીલ તો બુતોંકો દીયાહી નહી
મૈને જો સવાલે વસ્લે કીયા, વો "હમ્દ" મુઝે યે જવાબ મીલા,
તકદીર મે તેરે લીખ્ખાહી નહી, તેરે દરદ જીકર કી દવાહી નહી.

ગઝલે—દરદે મહોબત—એક સવાલ ?

જીસપે મરતા હય જમાના વો અદા.—કોનસી હય ?
હમ ભી દેખેગે કે વો તર્જે જફા.—કોનસી હય ?
તુમ હસીયે તો મેરે, દીલને ચાહા તુમકો,
તુમહી બતલાદો, મેરી ઇસમે ખતા.—કોનસી હય ?
મજનુ કહેતા હુવા, ફીરતાથા બયાં બાનોમે,
યા ખુદા દરદે મહોબતકી દવા.—કોનસી હય ?
દીલને નાદાંતો નહી, હોકે તુમે સમજાવે,
અભી દેખાહી નહી, દુનીયાકી હવા.—કોનસી હય ?
જીસપે તુમ જાન, દીએ દેતેહો અપની મનજર,
ઇતની ઉસમે ખુબી તો, બંદે ખુદા.—કોનસી હય ?

નઈ ગઝલ—જહવએ જાના ના.—

તુવોમએ ખુબી હે, **એ જહવએ જાના ના,**
હરગુલ હે તેરા **બુલબુલ,** હર **શમ્માહે** પરવાના.
યે ચસ્મે હકીકત બી, ક્યા દેખે સીવા તેરે,
સીઝદેસે હમે મતલબ, **કાબા** હોકે બુતખાના.
ચારબ ઈની હાતોસે, પીતે રહે મતવાલે,
અજમેર કા **સાકી** હો, **બુગદાદ** કા મેંય ખાના.
મસ્તીમે ભી સર અપના **સાકી** કે **કદમ** પર હો,
ઈતના તો કરમ કરના, અયે લગ ઝીસે મસ્તાના.
કીમ્મત હે તો ઈન્કી હે, આખે હે તો ઉસ્કી હે,
જીસ્ને તુઝે દેખા હે, **એ જહવએ જાના ના.**

ગઝલે-નુર—કવ્વાલી—

ઈનસાન હર એક રંજો મુસીબતકો ઉઠાલે અએ ગેસુવો વાલે,
સર પરજો ગીરે ટુટ ફલક કોન સભાલે અએ ગેસુવો વાલે.
કુલ હઝરતે શબ્બીરકે સાથી થે બહત્તર સામાન ન લશ્કર,
યાં શામકી ફોજેથી વહા કુકેકે રીસાલે અએ ગેસુવો વાલે.
અકબર ચલે લડનેકો તો ઝયનબને પુકારી મત જા તેરે વારી,
અએ લાલ તેરે જીનેકો પડ જાએગે લાલે અએ ગેસુવો વાલે.
પીનેકો ન પાની મીલા ખાનેકો ન ખાના દુશ્મન થા ઝમાના,
દુશ્મનપે ભી અલ્લાહ બુરા વકત ન ડાલે અએ ગેસુવો વાલે.
અકબર ગીરે ઘોડેસે તો કેહને લગે શબ્બીર બેટા તેરી તકદીર
શબ્બીર તેરે સીનેસે બરછીકો નીકાલે અએ ગેસુવો વાલે.
ગુલ ગુલપે ચઢે "નુર" જા સુલતાને મદીના બોલી યે સકીના,
હમ બેવા યતીમોંકો કીયા કીસીક હવાલે અએ ગેસુવો વાલે.

ગઝલે-કાસીદ—કવ્વાલી—

ઇસ **લબપે** **ઇલાહી** મેરે મરનેકી **દુઆ** હો,
મંય સુનકે કહું કોસને વાલોંસ ભલા હો.
મીલતે હો તો મીલ જાવો ખફા હો તો ખફા હો,
હમ કોઈ **ગુનેગાર** હંય-ન-તુમ કોઈ **ખુદા** હો.
કુછ નાજ મંય રન્જીશ હો તો રન્જીશ મય લગાવટ,
કુછ સરમે **શોખી** હો તો શોખીમે **હયા** હો.
મય અપની **વફાંઓસે** સજાવારે **જફા** હું,
તુંમ અપની **જફાઓ** સે ગીરફતારે **વફા** હો.
કાસીદ કે કફેપાસે મલુ ખતતે ઝમી કો,
કાસીદકી ન મુફીપે યહ મુકદ્દરકા લીખા હો !

નઈ-કવ્વાલી—

દેખો શાહે મજલુમ પે યેહ કયસી બની હેં.
મકતલ મેં જો પ્યાસા હેં વોહ **કવસર** કા ધની હેં.
મુહ ખોલ દીયા **બચ્ચો** ને બે પ્યાસ કે મારે,
યહાં સીના જની હય તો વહાં તેગે જની હે.
મકકે સે **મદીને** સે સુએ શામ ચલે હય,
અએ અહેલેબે વતન દેખો યેહ કયા બે વતની હેં.
અએ **મુન્સીફો** તુમ **કાતીલે** સરવર **હીસે** પુછો,
સહ **શાહ** કયા કીયા કાબીલે નેજે કી અની હેં.

ગઝલે-અમીર-કવ્વાલી.

ઘર ખુશીસે **રાહે-ખાલીક** મેં લુટાને વાલે,
ચંદ સાબીર થે મોહમદ કે ઘરાને વાલે.

એડને પાએ ન ઘર મેં બી મગર શુકર કીયા,
એ યહી હોતે હેં મુસીબત કે ઉઠાને વાલે.
ઉનકે પેરાવ જા હુએ વોહ સરે મન્ઝીલ પોંહચે
રહ ગએ વાહ જા ન-થે રાહ પે ચલ અને વાલે.
લીખ ગએ અપની કીતાબોંમે નબુવતકે નીશા,
ઉલમા મુસાઓ ઇસકે ઝમાને વાલે.
ગન્જે પરવીઝ કે જાનીબ જો હુવા શહકા ગુજર,
કુન્જીયાં લાએ પએ નઝર ખજાને વાલે.
હાય પાની ન મીલા ઉન્કો લબે નેહરે ફરાત,
જીનકે મા બાપ થે કૌસર કે લુટાને વાલે.
ભુક ઓર પ્યાસ મે એક એક હઝારોસે લડે,
કયા બહાદુર થે મોહમદ કે ઘરાને વાલે.
હેફ સદ હેફ રહે ખુદ લબે દરીયા પ્યાસે.
હશ્ર ચશ્મે એ કોસર કે લુટાને વાલે.
કયસે પચતાએંગે દોઝખ મે જલેંગે જીસદમ,
એમેએ આલે મોહમદ કે જલાને વાલે.
જલવાએ નુરે ખુદાઈ બી કોઈ છુપના હે,
કયસે કયસે હુએ નાદીમ ન છુપાને વાલે.
આજતક નકશે શરીઅત ન મીટા પર મીટા,
મીટ ગએ આપહી જીતને કે થે મીટાને વાલે.
તુબી રાહી હો મદીનેકી તરફ જલ્દ **અમીર.**
ગોલ કે ગોલ ચલે જાતેં હે જાને વાલે.

ગઝલ-મુશતાક.

મુનઝીલે-ઈશકકા હાલ આપ મેં આલું તો કહું,
દમ ઝરા લેને દો મઅેં દીલકો સંભાલુ તો કહું.

કયા કહું કએસી હય ઉસ શોખકી તીરછી ચીતવન,
એક છુરી અંપને કલેજેપે લગાલું તો કહું.
કયા કહું કીસે કહું દીલમે તેરા અફસાના,
સુન્નેવાલે કોઈ પહેલુંમે બીઠાલુ તો કહું.
બાદે મુદ્દતકે ખુલાયાં હુએ શકેખુબાંને
સરગુઝીશત અપની ઝરા સામને જાલું તો કહું.
સુરમગી આંખોમેં દીલ જીનકે પીસા જાના હુએ,
અએ ઝફર નઝરેમેં મએં ઉનકે સમાલું તો કહું.

નઈ—ગઝલ—કવ્વાલી.

જબ રોઝે કયામતમે બખશીશકી ઘડી હોગી,
તબ આંખ ઇસ ઉમ્મતકી અહમદસે લડી હોગી.
તુમ સાકીએ કવ્વસુર જબ કૌંસરપે ખડી હોગી.
ઉમ્મતભી તુમારી સબ કૌંસરપે અડી હોગી.
જબ પેશે ખુદા આસી થર રાએંગે ઇસીયાસે,
ઉસ વકત મહોમંદકો ઉમ્મરકી પડી હોગી.
જબ શમ્સ સવાનેઝે આએગા ઉતર નીચે,
ગરમીસે યે ખલકત સબ બેચેન ખડી હોગી,
અય અબ્દ મોહંમદકા દામન તો પકડ લીજીયે,
મહેસરમે સુના હય કે ભીડ બડી હોગી.

ગઝલે—તાહીર કવ્વાલી.

તુમ ફકરે મસીહાહો કામ ઇતના જરા કરના,
બીમારે મહોબત હુ મેરીભી દવા કરના.
અય મેરે સખીદાતા ફયલા હય મેરા દામન,
ખાલી ન ફીરૂ દરસે મંગતા કા ભલા કરના.

યસ રબસે હો કર આના **હઝરતકી** ખબર લાના.
મુઝપર્ બી કરમ ઇતના અય બાદે સબા કરના,
મહેસરમે તેરે આસી જબ **નાલા** કરે યારબ.
જન્નતમે જગા દેના **દોઝખસે** રીહા કરના,
બીમારે **મહોબત** હુ કહે દો યે તાબીબો સે.
એજા હય દવા કરના લાજીમ હય દુઆ કરના,
જીસ હાલમે વો રખ્ખે હર હાલમે લાજીમ હય
અલ્લાહકા અય બન્દો શુકરાના અદા કરના
યે ખુબ હુવા **તાહીર** તુમ ચલદીયે યસ રમકો,
આવ અયસસે ગુજરગી દીન રાત મઝા કરના

અનોખા કવ્વાલ—ગઝલ—

રૂખે પુર **નુરસે** બુરકા ઉઠા દોગે તો ક્યા હોગા
જમાલે દીલરૂબા મુઝકો દીખા દોગે તો ક્યા હોગા
લગી દીલકી જો ભડકી હય બુઝા દોગે તો ક્યા હોગા,
દીલે સદ શાકકે મેરે ન તુમ બીન કોઇ હાકગા
અગર **સીનેસે** તુમ સીના મીલા દોગે તો ક્યા હોગા.
દીખાકર રૂએ **રોશનકી** ઝલક અયશમ્એરૂ હમકો,
સમઝકર અપના પરવાના જલાદોગે તો ક્યા હોગા.
જો બદલા હય યહી ઉસકા તો કુછ પરવા નહી હમકો.
હમારા દીલ અગર લેકર દગા દોગે તો ક્યા હોગા.
રૂખે **મેહતાબકા** જલ્વા દીખાકર અપને **આશીકકો,**
ઘટાએ દર્દે ફુરકતકી ઘટા દોગે તો ક્યા હોગા.
બહર સુરત તુમ્હારીહી રજાપર હમ તો રાઝી હય,
અગર **બોસેકે** લેને પર સઝા દોગે તો ક્યા હોગા.

તુમ્હારે દીલકી તાલીબ હય મોહની કી તરહ હમભી,
હમેભી તુરકા જલ્વા દીખા દોગે તો કયા હોગા.

આશીકે-કવ્વાલ—ગઝલ.

આપ ઘર દિનકો કહે યેહ રાત હેં,
હમભી કહદે "હાં મિયાં, સચ બાત હેં" ?
દિલ લિયા તો બોસા કયોં દેતે નહી,
મુફત કુછ દેતે હો, કે કયા કુચ્છ ખેરાત હેં ?
દેતે હેં બોસા મગર ગાલી કે સાથ,
યેહ અજબ—અન્દાજકી ખેરાત હેં.
આપને દિલ, હમને બોસા લેલિયા
આપના મૌકા અપની :અપની બાત હેં.
ઇશ્ક—કરના કુછ હંસી—ઠઠ્ઠા નહીં,
યોં તો કહને—દોકે—જરાસી બાત હેં.
રાત—જગા હેં કોઇ બુત હે મૈહમાં,
આજ મેરે ઘર ખોદાઇ—રાત હેં.
દિલ ચોરાંકર નાજસે કહેતે હે વોહ,
લીજીયે જાતે હેં તસ્લીમાત હેં.

આશીકે-કવ્વાલ-ગઝલ.

ઘુંઘટસે ન નિકલા કભી રૂખસાર તુમ્હારા,
તડપાહિ કિયા તાલિબે—દીદાર તુમ્હારા.
દમ તોડતા હેં હિજરમેં બીમાર તુમ્હારા,
જલ્દ આઇયે છુટતા હેં ગિરફતાર તુમ્હારા.
ઘબરાઓ ન એક દમકે લિયે બેઠ તો જાઓ,
દુનિયાસે ઉઠા જાતા હેં બિમાર તુમ્હારા.

મારા હમૈ એ જાન ! લગાવટને તુમ્હારી,
આખિરકો હુવા દુશમને—જા પ્યારા તુમ્હારા.
દેખોગે કયામતમેં જો રહમતકી નજરસે,
પૂછા ભી ન જાએગા, ગુનેહગાર તુમ્હારા.

ગઝલે આગા—તર્જે-કવ્વાલી—

એ જાનો જહાં ! આપ કિધર દેખ રહે હે,
દિલ તાક રહે હે કિ જીગર દેખ રહે હે
કૌનૈનકો હમ જેરો—જબર દેખ રહે હે,
તુફા તેરે એદીદએ—તર દેખ રહે હે.
ઉસ શોક સિતમ—ગરકે જોમનપૈ નજર હે,
હમ નખલે—તમન્નાકે સમર દેખ રહે હે.
કુછ વખિયાકી ખાહિશ હે ન રહમકી તલબ હે,
કયો લોગ મેરા જખ્મે—જીગર દેખ રહે હે
આગા કહી છિપતા હે મુહબ્બતકા અસર ભી,
મુદ્દતસે ચશ્મકો તેરી તર દેખ રહે હે.

આશીકે-કવ્વાલ—ગઝલે-અનામત—

જીસ દિલકો હુઈ આપકી ઉલ્ફત નહી જાતી,
આઈ હુઈ આશિકકી તબીયત નહી જાતી.
પીરીમે ભી ચેહરે પૈ હસીનોંકે નમક હે,
મુરઝાએ-હુએ ફુલ—કી—રંગત નહીં જાતી.
ટુટા હુઆ રિસ્તા કભી જુડતે નહીં જાતી,
પડ જાતી હે દિલમે જો કાદુરત નહીં જાતી.
ઓસે જો શકર—લબ કે તેરે શબકો લિયે થે,
વોહ હુકક જબાં પર હે કે લજ્જત નહીં જાતી.

ક્યા રશ્કે—પરીને મુઝે દીવાના બનાયા,
ક્યોં **હજરતે-દિલ આપકી વહશત** નહીં જાતી.
દિલ પહલુમેં જલતાહી રહા કરતા હેં હરદમ,
બદ જાતી **હેં** જબ સોઝીશે-ફુર્કત **નહીં જાતી.**

ગઝલે-ઝફર—મુસદદસ—

તુ વોહ નબી અય તેરે મુશતાક નબી હંગગે સબી,
તુઝપે કુલ મોહરે નબુવ્વત કી નબવત હય સબી.
તું ખુદાસે જો કહે હોવે વોહ મનઝુર અભી,
મંય તેરે રોઝે અકદસ સેં ઊઠુંગા નહી કભી.
હય તમન્નાએ **ઝફર** કી યા **રસુલે અરબી,**
આપની આંખોં કો મલું આપકે ચૌખટ સે નબી.
જો મઝા તેરે તસ્વરમેં મુઝે આયા હય,
વોહ મઝા મયને કીસી શયમેં નહી પાયા હય.
કુન્દ વ મીસરી કે સીવા નામ તેરા યસા હય,
તેરે દામનકા તમામ અસીયોં પર સાયા હય.
હય તમન્ના યે **ઝફર** કી યા **રસુલે અરબી,**
અપની આંખો કો મલું આપકી ચૌખટ સે નબી.
યહી હસરત હય કે ધર મેરા **મદીનમેં** રહે,
યહી અરમાન શબો રોઝ મેરે સીનેમેં રહે.
આબે **ઝમ ઝમ** કે ઇવઝ આશક મેરે સીનેમેં રહે,
લો ખબર ઝલદ કે **ચંદ-રોઝ** મેયે જીનેમેં રહે.
હય તમન્ના યે **ઝફર** કી યા **રસુલે અરબી,**
અપની આંખોં કો મલું આપકી ચૌખટસે નબી.

ગઝલે-નુર કવ્વાલી.

મેરે **મખદુમ** સાબીર બુલાલો મુજે.
અપની દરકી નગરીઆ દીખાદો મુજે.
દીલસે હુ મુશતાક મય તેરી ઝીયારતકેલીએ
હીજમે જીનાહય મુશકીલ એક સઅતકે લીએ.
અપને દરપે બુલાકે બીઠા દો મુજે.
જાનપર મુશકીલ પડી હય, અબ કરમ ફરમાઈએ.
મરે **મોલા** મેરે **આકા**, અબ મદદકો આઇએ.
ગમો દરદો અલમસે છુડાદો મુજે.
બારે ઈસ્યાં કી ગીરાનીસે દબા જાતા હુ મય,
અહેલે ઇન્યાં હુ બહોત ઈસ્યાંસે શરમાતા હુ મય.
અપને દામનમે **શાહ** છુપાલો મુજે.
અય મેરે **સાબીર** પીયા મુશકીલ કુશાઇ કીજીએ,
મય **મરીઝે-ઈશ્ક** હુ મેરી દવાઇ કીજીએ.
અપની સાબેરી શાન દીખાદો મુજે.
લુત્ફ કરકે અબ બુલાલો મુજકો કલ્યરકી તરફ,
સરકે બલ આઉ પીયા મય આપકે દરકી તરફ.
મેરે દીલકી **મુરાદ** દીલાદો મુજે.
હઝરતે-સાબીર મદદગારે ગરીબાં અલમદદ,
અય તબીએ મુબતેલાએ દરદે ઈસ્યાં અલમદદ.
મેરે દર્દકી અબતો દવાદો મુજે.
હાદીએ રાહે તરીકત હય મેરે સરવર હંય આપ,
પેશવાએ આરીફાં હય **દીનકે** રેહબર હય આપ,
પયારે મખદુમ હકસે મીલાદો મુજે.
બે નવા હું દરબદરકી ઠોકરેં ખાતાં હું મંય
આપકે કુચેમેં આકર હાથ ફયલાતા હું મંય.

અપને દરકા ગુલામ બનાદો મુજે.
આતીશે ફુરકતમેં જલતા હું સરાગા રોઝો સબ,
શરબતે દીદારકા મુશતાક હું મંય તીશ્ના લબ.
જામ-શરાબે દીદ પીલાદો મુજે.
અય વલીએ બરગુઝીદા અય મેરે સાબીર પીયા,
સદરએ હસનૈન સુનાલો નુરકી યે ઇલ્તેજા
કભી ખ્વાબમેં જલવા દીખાદો મુજે.

ગઝલે—અમીર.

દહેરમેં કોન હએ કાબેમેં ગુઝર કીસકા હએ,
યારકા ઘર યે અગર હએ તો વો ઘર કીસકા હએ.
તીરપર તીર લગાઓ તુમેં ડર કીસકા હએ,
સીના કીસકા હએ મેરી જાન જીગર કીસકા હએ.
બરછીઆં તનપે લગી તેગ પડે તીર આઇને,
આરઝુમંદ અજલ હું મુજે ડર કીસકા હએ.
ખોફે મીઝાને કયામત નહી મુજકો અએ દોસ્ત,
તુ અગર હએ મેરે પલ્લેપે તો ડર કીસકા હએ.
તોડતાં હએ જો કોઇ ફુલતો કહેતી હએ સબા,
ક્યા ખબર તુજકો કે યે દીલ યે જીગર કીસકા હએ.
શોક હોતા હએ ઇબાદતકા તો મુહસે ઇબિરત,
કહેતી હએ ગોર જબાકર કે યે ઘર કીસકા હએ.
મેરી હએરતકા શબે વસ્લ યે બાએશ હએ અમીર,
સર બઝાનુ હું કે ઝાનુપે યે સર કીસકા હએ.

તમામ શુદ.